

KEIJO VÄLIMAA

DEKKARI NRÖ 2

KATOAVATKO JÄLJET?

Dekkari Nro 2

Hyvä lukija

Toinen kirjani alkoi koostua jo edellistä kirjoittaessani, koska kaikkia ideoita ei vain voi kasata samaan kokonaisuuteen.

Henkilöt ovat pääosin samoja ja tämä jatkaakin Pekan ja kumppaneiden kanssa melko suoraan siitä, mihin edellisen kanssa jäätiin.

Tekstin tuottaminen kesäaikaan ei minulta onnistunut, joten jouduin odottelemaan syksyn pimeäviä iltoja saadakseni itseni liikkeelle. Kesälä on vaan liikaa kaikkea hauskaa tekemistä.

Kiitos Sinulle, että luet tätä juuri nyt – toivottavasti voit nauttia lukemastasi.

Keijo

Keijo Välimaa

Dekkari Nro 2

Katoavatko jäljet?

© 2018 Välimaa, Keijo

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-951-568-479-0

Vesi oli kylmää, suorastaan jäätävän kylmää ja Pekka yritti turhaan haukkoa henkeään. Kaksi lähes hänen kokoistaan miestä painoi hänen päätänsä jäiseen vesialtaaseen, aina välillä nostan sen ylös. Pekka yritti rytmittää hengityksensä noiden nostojen mukaisesti, mutta niiden jaksotus oli hyvin satunnaista. Pitkään hän ei tätä kestäisi, joten kohta olisi tehtävä jotain ratkaisevaa.

Etelä-Suomen pienissä kaupungeissa oli alkukesän aikana havaittu uudenlaista rikollista toimintaa. Siinä toimittiin vanhan mafian tavoin uhkaillen pieniä yrittäjiä ja keräten niiltä suojelurahoja. Muutama yrittäjä oli ollut tarpeeksi rohkea ja ilmoittanut asiasta poliisille. Näin oli asiaan päästy kiinni, mutta nyt oltiin vasta tutkinnan alkumetreillä.

Pekka oli ollut keskustelemassa erään tällaisen yrittäjän kanssa, joka oli heille asiasta ilmoittanut. Juuri keskustelun aikana kiristäjät olivat sattuneet liikkeeseen. Yrittäjä oli riemuissaan käskenyt heitä poistumaan liikkeestään, koska poliisi oli parhaillaan paikalla.

No tämänhän johti automaattisesti välien selvittelyyn rikollisten ja Pekan välillä. Koska oltiin yrittäjän liiketoimissa, päätti Pekka ottaa rauhallisesti, jottei koko liike tuhoutuisi. Niinpä oltiin päädytty jonkinlaiseen vanhaan teollisuusrakennukseen, missä Pekasta oli määrä onkia tiedot esille ja sen jälkeen tehdä kuka tietää mitä?

Näiden kahden miehen pidättämisellä ei olisi mitään merkitystä isossa kuvassa, sillä he olivat vain käsikassaroita. Joten Pekan tavoite oli vain karata ja jättää miehet vapaaksi, ehkä jopa johtamaan heidät isojen poikien luokse. Mutta miten tämä tapahtuisi, ettei se näyttäisi itsestään selvältä?

Toinen miehistä oli juuri painamassa Pekan päätä uudestaan kylmään vesiastiaan, kun Pekka tunsi hänen tekevän jotain muuta vasemmalla kädellään. Silloin oli aika toimia ja Pekka riuhtaisikin kehonsa rajusti taaksepäin samalla heilauttaen valtaisan kämmenlyönnin suoraa roiston ohimoon. Yllätys oli niin täydellinen, että mies kaatui ja löi vielä päänsä säiliön teräsjalustaan. Seuraukset olivat hänelle sen verran dramaattiset, ettei mies herännyt siitä seuraavaan kahteen tuntiin.

Toinen miehistä oli hoitanut uimakoulun puolta, eli pitänyt Pekkaa niskasta kiinni veden alla aina sopivan ajan kerrallaan. Joten hän oli sillä hetkellä omasta mielestään vielä vapaalla ja sai tuntea Pekan kyynärpään palleassaan vielä vapaavuoronsa lopuksi. Nyt Pekan tulisi poistua paikalta ennen kuin roistot tajuaisivat mitä oikeasti on tekeillä ja niin hän sitten tekikin.

Juosten harmaiden teollisuushallien välissä Pekka yritti keksiä missä hän tarkkaan ottaen oli sillä hetkellä. Kaupunki olisi todennäköisesti edelleen Hämeenlinna. Miehet olivat sitoneet Pekan silmät kuljetuksen ajaksi, joten kaupunginosa ei heti ollut hänelle selvillä. Mutta katsellessaan ympärilleen siinä juostessaan hän osasi melko tarkkaan kuvailla alueen ja kyseisen teollisuushallin osoitteen. Sinne pitäisi saada varjostajat liikkeelle pikimmiten, sillä miehillä olisi tulenpalava kiire päästä pois heti herättyään.

Puhelin kädessään Pekka juoksi kadun varren hallien taakse suojaan, jotta saisi kaikessa rauhassa selittää tilanteen tiimilleen. Hän saikin heti tiiminjohtajan kiinni ja tämä lähetti neljä miestä varjostukseen välittömästi. Hän jäikin tarkkailemaan rakennusta ja odotti pakenijoiden ilmestyvän esille, milloin tahansa.

Helena oli lopultakin saanut yrityksensä niin vakaalle kasvu-uralle, että hän oli voinut palkata itselleen toimitusjohtajan. Tämä tilanne antoi hänelle itselleen aikaa kehittää yritystään ja sen tuotteita haluamaansa suuntaan. Hänellä oli visio ohjelmistokokonaisuudesta, joka palvelisi koko pienyrityksen tarpeita, mutta olisi silti taloudellisesti tarpeeksi kevyt hankkia.

Tarve oli ilmiselvä ja monia ratkaisujakin oli jo saatavilla, mutta edelleen niiltä puuttui se yksi ominaisuus. Vanhaa sanontaa, että ei ole samaan aikaan sekä hyvää että halpaa ratkaisua, kumarrettiin edelleen lii-
kaa. Se oli helppoa vain todeta ja piiloutua sen taakse tarjotessaan hyvää mutta kallista ratkaisua.

Helena kuitenkin tahtoi olla sen yrityksen omistaja ja kehittäjä, joka sen todella pystyisi pienyrityksille tarjoamaan. Ja hänen ideansa oli jo enemmän kuin kehitteillä, se alkoi olla kohta valmis. Ja mitä enemmän Helena noita sanoja ajatteli, sitä pelottavammalta se kuulosti. Se olisi valmis.

Idea perustui hyvin vanhaan ja käytettyyn access-ratkaisuun ja sitä voi itse ohjelman käyttäjä vielä muokata tietyn tyyppisellä ohjelmageneraattorilla. Näin sekä hankintahinta ja varsinkin ylläpitokustannus on nykyisiin ratkaisuihin verrattuna todella alhainen.

Tällä ratkaisulla voi pkt-yritys hoitaa kaikki käytännön työt aina valmistuksesta tilausten käsittelyyn ja toimitukseen, markkinoinnista myyntiin ja laskutukseen, kuin kirjanpidosta budjetointiin ja seurantaankin.

Tätä ideaa ja nyt lähes valmista ohjelmistoakin Helena oli kehittänyt jo vuosia. Ensin ajatuksen tasolla, sitten pikkuhiljaa jo käytännön ideoina ja lopulta lähes valmiina ohjelmistokokonaisuutena.

Hän oli tästä kokonaisuudesta ylpeä ja aikoi viedä sen ensin kansallisella tasolla yhdeksi käytetyimmistä pkt-yritysten ohjelmistoista. Sitten ajan myötä ottaa siihen mukaan eri kielialueita ja muita eri kansallisia tarpeita huomioivia toimintoja.

Vaikka EU-lainsäädäntö oli yhtenäistänyt maiden käytäntöjä toisiinsa, oli joka maassa vielä pieniä eroavaisuuksia, jotka piti ottaa huomioon. Se olisi Suomen lanseerauksen jälkeen seuraava etappi, joka pitää ottaa nopeasti haltuun. Se joka ehtii ensin, saa jalansijan paikallisilla markkinoilla ja tulee pärjäämään parhaiten pitkällä tähtäyksellä.

Helenan yrityksen kasvu oli viime aikoina perustunut liian paljon Karin kanssa tehtävään yhteistyöhön ja siinä piili omat vaaransa. Sen hän ymmärsi ja siksi pyrkikin luomaan jotain omaa, jolla pärjätä seuraavat vuodet. IT-alalla muutokset ovat lähes aina todella nopeita ja koskaan et voi olla varma huomisesta. Mutta tekemällä jotain omaa, voit ainakin itse olla vaikuttamassa päätösten tekoon ja lopulta tiedät myös ketä syyttää.

SOTE-uudistus oli menossa hyvää vauhtia eteenpäin ja heillä oli Karin kanssa molemmat yritykset täystyöllistettyjä siinä vielä pariaksi vuodeksi. Mutta hyvä yritysjohtaja toki katsoo paljon pidemmälle. Ja niin halusi myös Helena tehdä tarjotessaan toimitusjohtajan pestin Lisselle ja lähtien itse hallitukseen keskittyen näihin tulevaisuuden suunnitelmiinsa.

Heillä meni edelleen hyvin Pekan kanssa, mutta tämä oli nykyjään paljon Helsingin päässä osallistussaan kansainvälisen rikollisuuden torjuntayksikön toimintaan. He näkivät lähes joka viikonloppu ja osin myös viikolla, sillä Pekka pystyi työskentelemään osittain myös kotoa käsin etänä.

Mutta Helenalle jäi entistä enemmän aikaa yritykselleen, kun heidän tyttärensä Satukin oli jo nuori aikuinen ja lentänyt pois kotoa. Miksi ei siis käyttäisi tätä mahdollisuutta ja loisi jotain todella merkittävää. Sen Helena halusi näyttää itselleen ja myös kaikille muille.

Seuraavana päivänä hän tapaisi ensimmäistä kertaa huomattavan kotimaisen asiakkaan, jolle tämä kokonaisuus sopisi kuin valettuna. Heillä oli teknokemian yritys, joka ihmeellistä kyllä harjoitti myös teollista valmistusta kotimaassa. Joten hänen konseptinsa sopisi heille todella hyvin. Nyt pitää enää vakuuttaa yrityksen päättäjät asiasta.

Heillä toimitusjohtaja oli myös yrityksen suurin yksittäinen omistaja. Hänen lisäksi omistajasukua edusti hallituksen puheenjohtaja sekä talousjohtaja. Vielä mukana olisivat IT-asioista vastaava päällikkö sekä yksi yrityksen usein käyttämistä konsulteista.

Tapaaminen saattaisi olla päänavaus uudelle ohjelmistosukupolvelle, jota Helenan yritys tulisi kehittämään alati kasvavan pkt-sektorin tarpeisiin. Tarkoitus olisi avoimesti kilpailla alan jättien rinnalla, tai kuten he sen halusivat ymmärtää, heitä vastaan. Samalla tarjoten täysin kotimainen vaihtoehto.

Apuvoimat saapuivat Pekan luokse kahden miehen ryhminä ja työnjako tehtiin miesten välillä. Pekka lähtisi tässä välissä ensiapuun paikkautamaan itsensä ja menisi sen jälkeen vaihtamaan uuden vaatekerran kastuneiden tilalle. Varjostajat pitäisivät hänet tilanteen tasalla. Kaikki olivat entuudestaan tuttuja keskenään, joten homma toimi kuin elokuvissa.

Rikollisjärjestöistä ei tähän mennessä oltu saatu enempää tietoa ja yksi suurimmista kysymyksistä olikin rahanpesu. Miten he hoitivat kiristyksellä ja uhkailulla saadut rahat taas kirjanpitoon kelpaavaan kuntoon? Heillä täytyy olla joitain yrityksiä, joiden toiminnan kautta rahat kulkevat puhtaille vesille, mutta niitä ei oltu vielä löydetty.

Varjostajat huomasivat liikettä varaston nurkalla. He lähtivätkin kukin suunnaltaan varoen liikkeelle olakseen valmiina rientämään poistuvien miesten perään. Miehet olivat selvästi heikossa kunnossa Pekan käsittelyn jäljiltä ja käveleminen oli heille vaikeaa. Heillä olikin auto kadun varressa ja siihen noustuaan miehet poistuivat moottoritien suuntaan.

Yksi varjostajista oli valmiiksi autossaan ja nokkaakin sopivasti oikeaan suuntaan. Hän lähti miesten edelle ja päästi heidät seuraavissa liikennevaloissa ohitse. Toinen auto ehti mukaan seuraavassa risteyksessä ja näin matka jatkui moottoritien ramppiin. Oltiin matkalla Riihimäkeä kohti ja auton seuraaminen vilkkaalla moottoritiellä oli helppoa.

Tervakosken kohdalla miehet siirtyivät vanhalle tielle ja heidän seuraamisensa vaikeutui huomattavasti, koska tiellä ei juurikaan ollut muuta liikennettä. Poliiseilla ei ollut käytettävissään kolmatta autoa, joten oli pakko riskeerata paljastuminen kahden auton takitiikalla.

Takaa-ajettavat eivät tuntuneet kiinnittävän juurikaan huomiota ympäristöönsä, joten matka jatkui vanhaa tietä kohti Riihimäkeä. Ennen Lahdentien risteystä he hidastivat vauhtia ja kääntyivät Peltosaaren suuntaan ja lopuksi pienelle sivutielle metsäaukean kohdalta. Nyt seuraaminen meni mahdottomaksi ja poliisit jatkoivat etelää kohti pysähtyen vasta seuraavan mäenkukkulan jälkeen.

Toisessa takaa-ajoon varatussa siviiliautossa oli mukana pienoishelikopteri, jota he alkoivat kiireisesti valmistella käytettäväksi varjostukseen ilmasta käsin. Laite olikin valmisteltu jo lähettäessä niin hyvin, että se saatiin muutamassa minuutissa ilmaan. Näitä pieniä ilma-aluksia käytettiin poliisin toiminnassa lisääntyvässä määrin ja niiden huomaamattomuus ainakin kaupunkioiloissa oli suuri etu. Maaseudulla, kuten nyt oltiin, laitteen lentoääni saattoi paljastaa sen joskus ärsyttävän helposti.

Miehet lähettivät koneen matkaan ja vertasivat karttakuvaa maaston muotoihin varmistuakseen oikean lähestymissuunnan. Tällä hetkellä ei vielä tiedetty pikkutien pituutta, eli kuinka kaukana varjostettavat olivat. Siitä riippui myös pienoishelikopterin käyttökelpoisuus, koska etäisyys ei saanut olla liian pitkä.

Kone lensi noin sadan metrin korkeudessa näkyyden laajentamiseksi ja äänen hiljentämiseksi. Nyt he saivat kyseisen pikkutien näkyviin koneen ohjausnäytölle, johon laite välitti videokuvaa suoraan altaan.

Kone lähti seuraamaan pikkutietä ja sen ohjaaja oli tarkkana nähdäkseen seurattavan auton mahdollisimman aikaisessa vaiheessa.

Vanha Saab löytyi lopulta pienen maalaistalon pihalta pysähtyneenä talon portaiden eteen. Alue oli tyyppillistä maaseutua, jossa pikkuhiljaa hiipuva asutus jätti tyhjeneviä taloja jälkeensä. Pihalla näkyi muutamia hylätyn näköisiä maatalouskoneita ja jopa yksi vanha traktorikin.

Piipusta ei noussut savua, mutta oltiinkin kesän kynnyksellä ja lämpötila oli nousussa. Talo näytti ilmasta katsottuna kyllä asutulta, koska tie ei ollut nurmettunut. Samoin pihassa näkyi selviä käytön jälkiä. Tämä saattoikin olla juuri hanttimiesten majapaikka, eikä se selvästikään ollut koko liigan pääpaikka. Nyt taloa on seurattava lähipäivien ajan, jotta nähdään, millaista liikennettä sinne kohdistuu.

He päättivät tuoda paikalle kiinteän valvontakameran, joka lähettää langatonta reaaliaikaista videokuva. Sen asentaminen voidaan tehdä pimeään tullen melko helposti johonkin vielä jäljellä olevaan sähköpylväeseen tai vastaavaan. Tärkeintä on saada se kohdistettua niin, että piha näkyy ja tiellä kulkevien autojen rekisterinumerot saadaan luettua. He päättivät palata illan tullen asennustehtäviinsä.

Sairaalassa Pekka sai lähinnä tarkistuksina toteutuvaa ensihoitoa, koska mitään ei ollut rikkoutunut eikä haavojakaan tullut. Hänelle vähän vinoiltiin, että pitääkö paita kuivata ja silittääkin, mutta se kaikki tapahtui toki pilke silmäkulmassa. Poliiseilla on velvollisuus käydä tarkistuttamassa kuntonsa aina, kun heitä vastaan on käytetty väkivaltaa. Eikä Pekalla ollut mitään tarvetta kritisoida näitä ohjeita, tai jättää näitä tarkistuksia tekemättä.

Seuraavaksi Pekka palasi johtokeskukseen, joka oli siirretty toistaiseksi Hämeenlinnaan, kun rikollisten toiminta-alue tuntui olevan Hämeenlinnan ohella Riihimäen ja Forssan kaupunkien alueilla.

Saabin tiedot oli kaivettu esiin ja se oli rekisteröity Riihimäelle, juuri takaa-ajossa löydettyyn osoitteeseen. Joten tämä osoite tuntui kuuluvan seuratuille miehille, eikä sillä välttämättä ollut muuta käyttöä. Mutta kameron päätettiin siitä huolimatta asentaa ja seurata liikennettä ainakin muutaman päivän ajan.

Yrityksissä ei juurikaan käyty paikan päällä uhkailmassa, vaan yritysten omistajia seurattiin heidän liikkueensa kaupungilla. Sopivissa tilanteissa miehet sitten pussittivat kyseisen yrittäjän muutaman henkilön voimin ja uhkaus annettiin aina suullisesti. Suojelumaksujen keräys oli viety huippuunsa, sillä yrittäjä sai sähköpostiinsa tuntemattomasta osoitteesta lähetetyn viestin, jossa oli liitteenä lasku

Lasku koski aina keksittyjä palveluja, joita oikeasti ei oltu toimitettu, mutta silti laskutettu. Laskun tietojen avulla ei saatu mitään selville, vaan rahat ohjautuivat jollekin tuntemattomalle tilille. Sieltä ne ohjautuivat edelleen eteenpäin reittiä, jota tuntui olevan mahdollista seurata.

Kansainväliseen talousrikollisuuteen keskittynyt työryhmä kokoontui noin kuukauden välein Helsingissä. Pekka oli nimetty tähän ryhmään mukaan peruskoulutuksensa ja kokemuksensa perusteella ja se vei hänen ajastaan nykyisin valtaosan. Työ oli kyllä mielenkiintoista, mutta omat rasisitteensa toi asuminen toisella paikkakunnalla ja usein toistuva matkustelu.

Pekka ei ollut hotelleissa viihtyvää tyyppiä ja koki sen vievän liikaa energiaa itse työstä, mutta minkä sille teet. Rikolliset eivät tulleet poliisin luo, joten poliisien oli mentävä heidän luokseen. Ja kansainvälisen rikollisuuden seuraaminen vei joskus jopa kaukomaille, jos pelkästään sikäläisen paikallisen poliisin virka-apuun ei pystytty tukeutumaan.

Mutta tällä hetkellä tärkein seurattava aktiivisuus esiintyi siis kotimaassa ja lähes Pekan kotikentällä, joten nyt ei tarvitse matkustaa. He jatkoivatkin niiden ilmoitusten selvittelyä, joita ne muutamat harvat yrittäjät olivat uskaltaneet poliisille toimittaa. Näistä pitäisi löytää jokin punainen lanka seurattavaksi.

Ilmoituksia oli tullut eniten Hämeenlinnasta, mutta niitä oli muutamia myös Forssan alueelta ja osa Riihimäen seudulta. Pekalle tuli mieleen ns. franchising yrittäjyys, jossa paikallisia pikkurikollisia olisi organisoitu jonkin tahon kautta tähän toimintaan. Mutta se jo kuu-
losti aika kaukaa haetulta.

Hän päättikin koota kaikkien ilmoitusten tiedot vertailuun, jolla mahdolliset yhtäläisyydet saatiin helpommin esille. Tämä oli poliisin tyypillinen työmenetelmä, jolle oli luotu myös oma työkalu järjestelmän sisälle. Siinä järjestelmä vaati tietyt tiedot kustakin tapahtumasta ja niitä vertailemalla se sitten haki mitä tahansa yhtäläisyyksiä näiden tapahtumien välillä.

Suomeen rantautuu franchising-rikollisuus, jota vastaan taistelemaan perustetaan erityisyksikkö. Pekka on ennenkin kunnostautunut poliisina ja hänet kutsutaan mukaan tämän erikoisyksikön toimintaan.

Sadun poikaystävä Markku ajautuu kaidalta tieltä ja joutuu mukaan tähän uuteen rikollisjoukkoon, mutta miten siihen suhtautuu Sadun isä Pekka ?

Suomessa on kehitetty uutta häivetekniikkaa käyttävä järjestelmä panssaroitujen ajoneuvojen avuksi. Ensimmäinen tärkeimmän tekniikan ytimen sisältävä mallilaitteisto on kadoksissa sen valmistajalta. Jäljet johtavat välillä Eurooppaan ja välillä taas Lähi-Itään, jonne poliisit joutuvat epäiltyjä seuraamaan.

Kaksi rinnakkaista tarinaa limittyvät toisiinsa ja ne kirittävät omia sankareitaan voittamaan kilpajuoksu rikollisuutta vastaan.

Keijo Välimaa on vuoden 2018 esikoiskirjailija, jonka ensimmäinen tuotos oli Dekkari Nro 1.

Nyt se saa jatkoa numero kakkosella, joka seuraa osin samojen päähenkilöiden mukana uusiin tarinoihin.

